

Arrest

nr. 115 261 van 9 december 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 6 september 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 september 2013 met referentnummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 29 oktober 2013.

Gelet op de beschikking van 12 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DEPOVERE die loco advocaat D. SOUDANT verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1.1. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus werd geweigerd omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is. De subsidiaire beschermingsstatus werd hem toegekend omwille van de actuele situatie in Syrië.

1.2.1. De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr.205). In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend omdat hij tal van onaannemelijke en vage verklaringen heeft afgelegd. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten bij die de desbetreffende vaststellingen afdoende weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Hij beperkt zich louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en uiten van loutere veronderstellingen en het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, zonder evenwel concrete aanvaardbare of plausibele verklaringen aan te voeren die deze motieven ontkrachten.

Zo tracht verzoeker de aannemelijkheid van diens verklaringen aangaande de door hem ondernomen risico's te vergoelijken door de stellen dat zijn atelier op zo'n 20 kilometer van Qamishli ligt en benadrukt dat het voeren van politieke activiteiten in Syrië an sich reeds voldoende risico's inhoudt, doch doet hiermee geen afbreuk aan diens vage verklaringen en het feit dat hij niet wist wat G.M. precies ging doen in zijn atelier. Minstens had verzoeker hiernaar kunnen informeren wat hij echter heeft nagelaten te doen. Actuele informatie is immers van primordiaal belang om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten. Het feit dat hij nalaat dit te doen wijst op een gebrek aan interesse bij verzoeker en doet ernstige twijfels rijzen over de ernst van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

Verzoekers argumentatie aangaande de context en werking van clandestiene netwerken van de oppositie in zijn land van herkomst vermag evenmin de gedane vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen. Verweerder wijst in zijn nota met toelichtingen er terecht op dat verzoeker niet alleen nalaat deze blote beweringen te staven aan de hand van enig objectief gegeven, tevens kan zich de vraag gesteld worden hoe het komt dat verzoeker, die in België goede contacten onderhoudt met de vertegenwoordiger van de Assyrian Youth Coordination Committees Union in ons land, tot op heden nog steeds geen enkele concrete informatie aangaande zijn persoonlijke problemen heeft weten te bekomen. Minstens kan van verzoeker verwacht worden dat deze zich via de voorzitter van de Assyrian Youth Coordination Committees Union in België, Georges Chachan, met wie hij op regelmatige basis in contact staat, zou geïnformeerd hebben.

Verzoekers bewering als zou een dergelijke informatie nooit verspreid worden onder mensen die een lagere functie bekleden raakt, neemt de Raad niet aan. Het betreffen immers voornamelijk aspecten dewelke rechtstreeks betrekking zouden hebben op verzoekers persoonlijke situatie en asielrelaas van dewelke redelijkerwijze kan verwacht worden dat verzoeker er minstens in België naar geïnformeerd zou hebben bij de vertegenwoordiger van Assyrian Youth Coordination Committees Union in ons land.

Wat betreft het attest van 30 mei 2013 dat door de heer Georges Chanchan aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt waarin staat dat verzoeker Syrië diende te ontvluchten omdat zijn leven in gevaar was en hij een actief lid is van de ADO en waarvan verzoeker in zijn verzoekschrift laat gelden dat hij niet begrijpt waarom de commissaris-generaal, die steeds veel belang gehecht heeft aan documenten afgeleverd door de Assyrian Youth Coordination Committees Union, op heden geen waarde toekent aan het door verzoeker in dit verband neergelegde attest, merkt verwerende partij in zijn nota met toelichtingen op dat het inderdaad zo is dat Cedoca in het verleden effectief de heer Georges Chanchan, in zijn functie van vertegenwoordiger van de Assyrian Youth Coordination Committees Union in België, heeft geraadpleegd. Dit gebeurde evenwel enkel in het kader van informatie met betrekking tot de organisatie als dusdanig en nooit in verband met deze of gene specifieke asielverzoeken. Enig voorbehoud dient dan ook te worden gemaakt bij hetzij spontane hetzij gesolliciteerde tussenkomst,

temeer gezien verzoekers uiterst onaannemelijke verklaringen aangaande de zogenaamde vervolgingsfeiten in Syrië. Documenten moeten immers worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen en hebben derhalve slechts objectieve bewijswaarde voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Gezien verzoekers weinig plausibele verklaringen en diens complete gebrek aan kennis omtrent diverse kernaspecten van zijn asielaanvraag, kan er geen enkele objectieve bewijswaarde worden toegedicht aan het door verzoeker neergelegde attest, dat duidelijk ten diene behoeven werd opgesteld.

In de mate verzoeker voorhoudt dat verweerder voorbij gaat aan het feit dat hij als Assyrische Christene tot een specifieke sociale groep behoort die geïsoleerd kan worden door de andere etnische / religieuze meerderheidsgroepen, stelt de Raad vast dat verzoeker ten aanzien van de asielinstanties nooit enig gewag heeft gemaakt van een vrees omwille van zijn religie vervolgd te worden door andere etnische / religieuze meerderheidsgroepen en / of de autoriteiten. Dit nu voor de eerste keer opwerpen in het verzoekschrift is dan ook niet ernstig te noemen. Bovendien benadrukt de Raad dat het feit tot een bepaalde religieuze groep te behoren, er niet automatisch op wijst dat de asielzoeker wordt vervolgd. De asielzoeker moet immers een gegronde vrees voor vervolging aantonen in de vluchtelingenrechtelijke zin en bij gebrek aan een gegronde vrees voor vervolging is het behoren tot een bepaalde groep irrelevant. Zo verzoeker voorhoudt dat hij behoort tot een minderheidsgroep, wat aanleiding zou kunnen geven tot vervolging, stelt de Raad vast dat verzoeker geenszins in concreto aantoont dat er voldoende zwaarwichtige feiten voorhanden zijn waaruit een gegronde vrees voor vervolging in zijn individueel geval blijkt vermits hij zich beperkt tot de verwijzing naar algemene rapporten.

De fotokopie van zijn identiteitskaart gevoegd bij het verzoekschrift, vermag geen afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen. Zoals reeds in de bestreden beslissing gemotiveerd, betreft dit document louter identiteitsgegevens dewelke in casu niet betwist worden.

Het relaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), noch van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 a) en b) van de vreemdelingenwet.

1.2.2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. Indien de vreemdeling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie moet met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en de vreemdeling moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald in het geval er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een politieke overtuiging door bovenvermelde overheden. (UNHCR, "Note on *réfugié sur place* claims", februari 2004).

Met betrekking tot asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) geldt een bijzondere bewijslast. Enerzijds moet verzoeker een uitgebreid, gedetailleerd en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen en anderzijds zal de beslissende instantie met een grotere dan normale gestrengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen. Indien een asielzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging (zie UNHCR, *Note on réfugié sur place claims*, februari 2004, *Procedural aspects*) ofwel omdat de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn ofwel omdat het opportunistische karakter van deze activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden van de betrokkene (standpunt UNHCR geciteerd in: *United*

Kingdom, Court of Appeal, Danian versus Secretary of State for the Home Department, 28 oktober 1999, IJRL, 2000, 650-651) (RvV 12 oktober 2007, nr. 2578; VB/05- 0443/E655 van 2 februari 2006).

In de mate verzoeker voorhoudt dat hij omwille van zijn activiteiten in België en banden met de ADO vervolging van de Syrische autoriteiten vreest, stelt de Raad vast dat gezien verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Syrische autoriteiten stond, er redelijkerwijze van kan worden uitgegaan dat de Syrische autoriteiten zijn handelingen na zijn vertrek uit Syrië niet top de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in België. Verzoekers bewering als zou zijn broer door de Syrische autoriteiten zijn ondervraagd over diens activiteiten in België, wordt niet onderbouwd aan de hand van enige concrete elementen. Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoeker hierover slechts vage verklaringen heeft afgelegd. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen concrete elementen bij die deze vaststellingen weerleggen, doch beperkt zich tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het ontkennen van de gedane vaststellingen.

Dat verzoeker heeft deelgenomen aan activiteiten van de ADO in België wordt niet betwist, doch toont niet aan dat verzoeker omwille van zijn deelname aan deze activiteiten problemen heeft gehad of zal kennen met de Syrische autoriteiten.

Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat de autoriteiten van zijn land van herkomst kennis zouden hebben van zijn activiteiten in België en dat zij hem om deze reden zouden vervolgen én dat er bovendien aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten van die aard zijn dat zij kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door de Syrische overheden.

1.3. Het voorgaande volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

1.4. Bijgevolg lijkt verzoeker niet in staat om aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

1.5. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker, gelet op de precaire situatie in Syrië, de subsidiaire bescherming werd toegekend."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Ten aanzien van de verzoekende partij is dit een onweerlegbaar vermoeden. Naar analogie met de (vaste) rechtspraak van de Raad van State inzake artikel 4, vierde lid van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State (RvS 16 juni 1998, nr. 74.288) mag ten aanzien van de niet verschijnende noch vertegenwoordigde verwerende partij worden aangenomen dat er het vermoeden geldt dat deze partij instemt met de vordering, maar dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er evenwel niet in alle omstandigheden toe gehouden is op dat vermoeden in te gaan. Dit zal met name niet het geval zijn wanneer hij tot de vaststelling komt dat de vordering duidelijk niet voldoet aan de ontvankelijkheids- of gegrondheidsvoorwaarden (zie G.

DEBERSAQUES en F. DE BOCK, "Rechtsbescherming tegenover de overheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen", Brussel, Vrije Universiteit Brussel, 2007, nr. 49).

1.4.1. *In casu* blijkt uit de bespreking hieronder dat aan de grondvoorwaarden niet is voldaan, omdat de verzoekende partij niet aantoont dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin in geval van terugkeer naar Syrië.

1.4.2. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 18 oktober 2013 opgenomen grond, verwijst verzoekende partij naar het verzoekschrift en voegt zij daaraan toe dat niet voldoende aandacht werd geschonken aan het attest van Georges Chachan. Verzoekende partij toont nog een foto van haar huwelijk waarbij zij er op wijst dat op de achtergrond het logo van de partij is te zien.

Met betrekking tot haar algemene bewering dat onvoldoende aandacht werd geschonken aan het attest van Georges Chachan, gaat verzoekende partij geheel voorbij aan en weerlegt, noch ontkracht zij hetgeen in voormelde beschikking in verband met dit attest werd gesteld, met name: *"Wat betreft het attest van 30 mei 2013 dat door de heer Georges Chanchan aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt waarin staat dat verzoeker Syrië diende te ontvluchten omdat zijn leven in gevaar was en hij een actief lid is van de ADO en waarvan verzoeker in zijn verzoekschrift laat gelden dat hij niet begrijpt waarom de commissaris-generaal, die steeds veel belang gehecht heeft aan documenten afgeleverd door de Assyrian Youth Coordination Committees Union, op heden geen waarde toekent aan het door verzoeker in dit verband neergelegde attest, merkt verwerende partij in zijn nota met toelichtingen op dat het inderdaad zo is dat Cedoca in het verleden effectief de heer Georges Chanchan, in zijn functie van vertegenwoordiger van de Assyrian Youth Coordination Committees Union in België, heeft geraadpleegd. Dit gebeurde evenwel enkel in het kader van informatie met betrekking tot de organisatie als dusdanig en nooit in verband met deze of gene specifieke asielerzoeken. Enig voorbehoud dient dan ook te worden gemaakt bij hetzij spontane hetzij gesolliciteerde tussenkomst, temeer gezien verzoekers uiterst onaannemelijke verklaringen aangaande de zogenaamde vervolgingsfeiten in Syrië. Documenten moeten immers worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen en hebben derhalve slechts objectieve bewijswaarde voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielerlaas te herstellen. Gezien verzoekers weinig plausibele verklaringen en diens complete gebrek aan kennis omtrent diverse kernaspecten van zijn asielerlaas, kan er geen enkele objectieve bewijswaarde worden toegedicht aan het door verzoeker neergelegde attest, dat duidelijk ten dienen behoeven werd opgesteld."*

Met betrekking tot de foto van haar huwelijk waarop op de achtergrond het logo van de partij te zien is, merkt de Raad op dat dit geenszins aantoont dat verzoekende partij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Syrische autoriteiten stond, noch blijkt hieruit en verzoekende partij toont dit geenszins aan, dat de Syrische overheden haar een dissidente politieke overtuiging toeschrijven.

Verzoekende partij wordt/werd gelet op de precaire situatie in Syrië, de subsidiaire bescherming toegekend.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin.

1.6. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij toegekend.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS